

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A TÖRÖK KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya, attól az óhajtól vezetve, hogy egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók tekintetében, és hogy gazdasági kapcsolataikat továbbfejlesszék, és elősegítsék, megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Ezen Egyezmény azon személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, tekintet nélkül, amelyeket az egyik Szerződő Állam, annak politikai egységei vagy helyi hatóságai vetnek ki.

2. Jövedelemadónak tekintendők mindazon adók, melyeket a teljes jövedelemre vagy a jövedelem részeire vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek vagy fizetések teljes összege utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) Törökország esetében

(i) a jövedelemadó (Gelir Vergisi),

(ii) a társasági adó (Kurumlar Vergisi),

(iii) a védelmi ipar támogatását szolgáló alap számára beszedett adó (Savuma Sanayii Destekleme Fonu),

(iv) a szociális támogatási és szolidaritási alap számára beszedett adó (Sosyal Yardimlasma ve Dayanismanayi Tesvik Fonu), és

(v) az üzleti oktatás, valamint a szakmai és műszaki képzés javítására és kiszélesítésére szolgáló alap számára beszedett adó (Ciraklik, Mesleki ve Teknik Egitimi Gelistirme ve Yayginlastirma Fonu)

(a továbbiakban: török adó);

b) Magyarország esetében

(i) a személyi jövedelemadó,

(ii) a nyereségadók

(a továbbiakban: magyar adó).

4. Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Ezen Egyezmény szempontjából, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván

a) (i) a „Törökország” kifejezés a török területet, a felségvizeket, a szárazföldi partszakaszt és az illető Felek közötti kölcsönös egyezmények által kijelölt kizárólagos gazdasági zónákat jelenti,

(ii) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaság területét jelenti;

b) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezések Magyarországot vagy Törökországot jelentik, ahogyan azt a szövegösszefüggés megkívánja;

c) az „adó” kifejezés bármely, ezen Egyezmény 2. Cikkében szereplő adót jelent;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyegyesülést;

e) a „társaság” kifejezés a jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adózás szempontjából jogi személynek tekintendők;

f) a „bejegyzett székhely” kifejezés a törvényes, török vagy magyar vonatkozó törvények értelmében bejegyzett központi székhelyet jelenti;

g) az „állampolgár” kifejezés jelenti

(i) mindazon természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek,

(ii) mindazon jogi személyeket, egyesüléseket és társulásokat, amelyeknek ezen jogi helyzete az egyik Szerződő Állam jogszabályaiból származik;

h) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása”, illetve a „másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések olyan vállalkozást jelentenek, melyet az egyik Szerződő Állam illetőségével és a másik Szerződő Állam illetőségével rendelkező személy gyakorol;

i) az „illetékes hatóság” kifejezés jelenti

(i) Törökország esetében a pénz- és vámügyi minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,

(ii) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

j) a „nemzetközi forgalom” kifejezés bármely, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által működtetett szárazföldi vagy légi szállító járművet jelent, kivéve azt az esetet, ha a légi jármű vagy a közúti szállító jármű kizárólag a másik Szerződő Államon belül található helyek között közlekedik.

2. Ezen Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés másként nem kívánja, bármely, abban meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amelyet arra nézve ezen Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Illetőséggel bíró személy

1. Ezen Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” bármely olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak törvényei értelmében ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, bejegyzett székhelye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismerv alapján adóköteles.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzetére a következők érvényesek:

a) ezen személy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amely létérdekeinek központja;

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Államban van, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) amennyiben a személy mindkét Állam állampolgára vagy egyiké sem, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös megegyezés alapján fognak intézkedni az ügyben.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései szerint valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Ezen Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés állandó üzleti helyet jelent, amely révén a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt,

f) a bányát, az olaj- és földgázkutató, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet;

g) az építési területet, az építési, felszerelési vagy összeszerelési projektet, de csak abban az esetben, ha az ilyen terület vagy projekt több, mint tizenkét hónapig működik.

3. Tekintet nélkül a Cikk előző rendelkezéseire, nem tekintendők „telephelynek”:

a) az olyan berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a)–e) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az üzleti helynek ebből a kombinációból származó tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

4. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdésre, ahol egy személy – kivéve azon független képviselőt, akire az 5. bekezdés vonatkozik –, aki egy vállalkozás érdekében tevékenykedik, és az egyik Szerződő Államban felhatalmazása van arra, amellyel rendszeresen él, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, azt a vállalkozást abban az Államban telephellyel rendelkezőnek kell tekinteni bármely olyan tevékenység tekintetében, melyet ezen személy gyakorol a vállalkozás érdekében, kivéve azt az esetet, ha az ilyen személy tevékenységei a 3. bekezdésben foglaltakra korlátozódnak, melyek ha egy állandó üzleti hely révén folynak, nem teszik ezen állandó üzleti helyet telephellyé azon bekezdés intézkedései értelmében.

5. Az egyik Szerződő Állam egy vállalkozása nem tekintendő a másik Szerződő Államban telephellyel rendelkezőnek pusztán azért, mert az a másik Államban bróker, bizományos vagy

más, független képviselő révén folytat üzleti tevékenységet, feltéve, ha az ilyen személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

6. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ellenőriz vagy az egy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján vagy más módon) tevékenységet fejt ki, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingtatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az Egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlanból (beleértve a mező- vagy erdőgazdaságból származó jövedelmet is) élvez, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdaságban használt berendezéseket és az állatállományt, minden fajtájú halászati helyeket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; tengeri hajók, folyami hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései alkalmazandók a vállalkozás ingatlan vagyonából és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyomból származó jövedelemre is.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak abban az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely révén fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Szerződő Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely révén fejti ki, ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtené ki, és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lenne.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. A telephelynek nem tudható be nyereség javaknak vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztá vásárlása miatt.

5. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel ezen Egyezmény más Cikke külön foglalkozik, azon Cikk rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Légi és közúti szállítás

1. Az a nyereség, amely az egyik Szerződő Állam egy vállalkozása általi légi járművek és közúti szállító járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely pool-ban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

2. Amennyiben az egyik Szerződő Állam valamely vállalkozásának nyereségéhez kiszámítja – és megfelelően megadóztatja – azt a nyereséget, amely után a másik Állam egyik vállalkozását ebben a másik Államban megadóztatták, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az először említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg egymással, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodtak volna, úgy ennek a másik Államnak megfelelően ki kell igazítani az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. E kiigazítás megállapításánál figyelembe kell venni ezen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és az Államok illetékes hatóságai, szükség esetén, tanácskozni fognak egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Az ilyen osztalék azonban abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, amennyiben azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így kivetett adó nem lépheti túl

a) az osztalék bruttó összegének 10 százalékát abban az esetben, ha a kedvezményezett egy olyan társaság (kivéve a személyegyesüléseket), mely az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25 százalékát közvetlenül birtokolja;

b) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát minden egyéb esetben.

3. E Cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „élvezeti” részvényekből vagy „élvezeti” jogokból, alapítói részvényekből vagy más jogokból – kivéve a követeléseket –, nyereségrészesedésből származó jövedelmet jelent, csakúgy, mint egyéb társasági jogokból származó jövedelmet, amely annak az Államnak a joga szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedellel és a befektetési alapokból, valamint befektetési trösztökből származó jövedellel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

4. Az egyik Szerződő Állam valamely társaságának jövedelme, mely a másik Szerződő Államban fejt ki tevékenységét egy ottani telephely útján, a 7. Cikk értelmében vett

megadóztatása után a fennmaradó összeg után abban a Szerződő Államban, amelyben a telephely található, e Cikk második bekezdésének a) pontja alapján adóztatható.

5. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott lévő telephely révén tevékenységet fejt ki, és az a holding, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk rendelkezései nyerne alkalmazást.

6. Amennyiben az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az az érdekeltség, mely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem vetheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az ilyen kamat azonban abban az Államban is, amelyikben keletkezik annak az Államnak törvényei szerint adóztatható, amennyiben azonban a kedvezményezett a kamat haszonhúzója, az így kivetett adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 százalékát.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés intézkedéseire, az a kamat, amely

a) Magyarországon keletkezik és Törökország Kormánya számára, a Török Köztársaság központi bankja (Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasi), vagy a Török Eximbank (Türkiye Ihracat Kredi Bankasi) számára fizetendő, mentes lesz a magyar adó alól,

b) Törökországban keletkezik és a Magyar Köztársaság Kormánya számára vagy Magyarország központi bankja (Magyar Nemzeti Bank) számára fizetendő, mentes lesz a török adó alól.

4. E Cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés államkötvényekből, kötvényekből és adóslévélből származó jövedelmet jelent, akár jelzáloggal való biztosítással, akár anélkül, és akár ad jogot a haszonból való részesedésre, akár nem, továbbá mindenfajta követelésből származó jövedelmet, valamint minden olyan pénzkölcsönből származó jövedelmet, mely annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a kamat keletkezik, a kamattal azonos adóztatási elbírálás alá esik.

5. Az 1. és 2. bekezdés intézkedései nem alkalmazandók, ha a kamat hasznhúzója az egyik Szerződő Államban illetőségével bír, és a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott lévő telephely útján tevékenységet fejt ki, és a tartozás, mely után a kamatot fizetik, valóságosan egy ilyen telephelyhez kötődik. Az ilyen esetben a 7. Cikket kell alkalmazni.

6. A kamatot az egyik Szerződő Államban felmerültnek kell tekinteni, ha a kifizető maga az Állam, annak valamely politikai egysége, helyi hatósága vagy azon Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot az ilyen telephely viseli, úgy az ilyen kamat abból az Államból származónak tekintendő, amelyben az telephely található.

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolat áll fenn és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy a Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint és ezen Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az ilyen jogdíj azonban abban a Szerződő Államban is megadóztatható, amelyben keletkezik, annak az Államnak a jogszabályai szerint, de ha a kedvezményezett a jogdíj hasznhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 százalékát.

3. E Cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek – beleértve a mozgóképfilmeket és a rádió vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket – szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások, továbbá ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért vagy ipari, kereskedelmi illetve tudományos tapasztalatok átadásáért fizetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznahúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a jogdíj származik, egy ott lévő telephely útján fejt ki tevékenységet, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen az ilyen telephelyhez kötődik. Ebben az esetben a 7. Cikk rendelkezései nyernek alkalmazást.

5. A jogdíj akkor származik az egyik Szerződő Államból, ha a jogdíjat fizető maga az Állam, annak politikai egysége vagy helyhatósága, vagy ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye van, amellyel kapcsolatban a jog vagy tulajdon utáni jogdíj felmerült, és ezt a jogdíjat a telephely viseli, úgy az ilyen jogdíj abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely található.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznahúzója, vagy mindkettő és egy harmadik személy között különleges kapcsolat áll fenn, és emiatt a jogdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a jogdíj hasznahúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindkét a Szerződő Állam jogszabályai szerint és ezen Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Tőkenyereség

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely részét képezi azon telephely üzleti vagyonának, mellyel az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban rendelkezik, vagy olyan ingó vagyoné, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephely (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből, vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből érnek, ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek, valamint ezek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír. Az előző mondatban említett tőkenyereség azonban, amely a másik Szerződő Államból származik, a másik Szerződő Államban is megadóztatható, ha a megszerzés és elidegenítés között nem telik el több mint egy év.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázissal rendelkezik. Amennyiben rendelkezik ilyen állandó bázissal, a jövedelem megadóztatható a másik Államban, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, fogorvosok, jogászok, mérnökök, építészek és könyvszakértők tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19. és 20. Cikk rendelkezéseinek megfelelően a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy foglalkoztatásért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a foglalkoztatás eképpen folyik, úgy az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban folytatott alkalmazásáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett egyfolytában vagy megszakításokkal nem tölt összesen 183 napnál hosszabb időtartamot a vonatkozó naptári évben a másik Államban, és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban, és

c) a térítés nem a munkaadónak a másik Államban lévő állandó telephelyét vagy állandó bázisát terheli.

3. Tekintet nélkül ezen Cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállított jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatói díjak

Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy számára a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró vállalat igazgatótanácsában vagy hasonló szervezetében való tagságért felmerülő igazgatói díj és hasonló fizetések ebben a másik Államban adóztathatók.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész, mint színpadi, film-, rádiós vagy televíziós művész, vagy zeneművész vagy sportoló élvez ilyen minőségben a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy a sportolónál magánál, hanem valamely más személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejtette.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók az egyik Szerződő Államban végzett művészi és sporttevékenységből származó jövedelemre, amennyiben az abba az Államba tett látogatást a Szerződő Államok, azok politikai egységeinek vagy helyi hatóságainak közalapjaiból támogatják, vagy az ilyen személyek tevékenysége a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy rendezvény keretében folyik.

18. Cikk

Nyugdíjak

A 19. Cikk 2. bekezdésének rendelkezései alapján az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy részére korábbi foglalkoztatása után fizetett nyugdíj vagy egyéb hasonló juttatás

csak ebben az Államban adóztatható. Ezen rendelkezés vonatkozik az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy számára kifizetett életjáradékokra is.

19. Cikk

Közszolgálat

1. *a)* Az a nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam annak politikai vagy adminisztratív egysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak, egységének vagy helyi hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Tekintet nélkül e Cikk 1. *a)* pontjának rendelkezéseire, az ilyen térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben a másik Szerződő Államban teljesítették és a kedvezményezett ebben a másik Szerződő Államban olyan illetőséggel bíró, személy aki

(i) ennek az Államnak állampolgára, de nem állampolgára a fentebbi *a)* alpontban említett Államnak, vagy

(ii) nem lévén állampolgára a fentebbi *a)* pontban említett Államnak, nem vált ezen Államban illetőséggel bíróvá pusztán a szolgálat ellátása céljából.

2. *a)* Bármely olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai vagy adminisztratív egysége vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy az általa létesített alaptól egy természetes személynek az ezen Szerződő Államnak, egységének vagy helyhatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Tekintet nélkül e Cikk 2. *a)* pontjának rendelkezéseire, az ilyen nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy ebben a másik Szerződő Államban illetőséggel bír és annak az állampolgára.

3. Ezen Egyezmény 15., 16. és 18. Cikkének rendelkezései alkalmazandók a Szerződő Államok egyike, annak politikai vagy adminisztratív egysége vagy helyhatósága által végzett bármely kereskedelmi vagy üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért fizetett térítésre és nyugdíjra.

20. Cikk

Tanárok és diákok

1. Azon diák vagy kereskedelmi tanuló önfenntartására, oktatására vagy képzésére kifizetett összegek, aki az egyik Szerződő Állam állampolgára, és aki a másik Szerződő Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési céllal tartózkodik, nem adóztathatók ebben a másik Államban, feltéve, hogy az ilyen kifizetések ezen másik Államon kívüli forrásokból erednek.

2. Hasonlóképpen, egy olyan tanár vagy oktató által kapott juttatás, aki az egyik Szerződő Állam állampolgára, és aki a másik Szerződő Államban elsősorban azért tartózkodik, hogy tanítson vagy kutatást folytasson két évet meg nem haladó időtartamig egyfolytában vagy megszakításokkal, ebben a másik Szerződő Államban személyes oktatási vagy kutatási szolgálataiért adómentességet élvez, feltéve, hogy az ilyen kifizetések ezen másik Államon kívüli forrásokból erednek.

3. Valamely diák vagy képzésen részt vevő olyan személy számára, aki az egyik Szerződő Állam állampolgára az olyan alkalmazásért fizetett juttatás, amelyet ebben a másik Szerződő Államban végzett, egy naptári évben 183 napot meg nem haladó időtartamig folyamatosan vagy megszakításokkal, annak érdekében, hogy tanulmányaival vagy képzésével kapcsolatos szakmai tapasztalatot szerezzen, ebben a másik Államban nem adóztatható.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az ezen Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt jövedelmi tételei, bárhol is keletkezzenek azok, csak ebben az Államban adóztathatók.

22. Cikk

Kettős adóztatás elkerülése

A kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Törökország esetében:

Amennyiben egy Törökországban illetőséggel rendelkező személy olyan jövedelmet élvez, amely ezen Egyezmény értelmében Magyarországon is és Törökországban is adóztatható, Törökország a török adózási törvények külföldi adók meghitelezésére vonatkozó rendelkezéseinek értelmében le fogja vonni ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Magyarországon fizetett adónak.

Az ilyen levonás azonban nem haladhatja meg a Törökországban, a levonás előtt megállapított jövedelemadónak azt a részét, amely Magyarországból származó adóztatható jövedelemre esik.

b) Magyarország esetében:

(i) Amennyiben a Magyarországon illetőséggel rendelkező személy olyan jövedelmet élvez az alábbi *b)* pontban foglaltak kivételével, amely az ezen Egyezmény rendelkezései értelmében Törökországban adóztatható, úgy Magyarország mentesíti az ilyen jövedelmet az adóztatás alól, azonban az ilyen személy fennmaradó jövedelmének adó-megállapításánál alkalmazhatja azt az adókulcsot, amely abban az esetben lenne alkalmazható, ha a mentesített jövedelem nem élvezne mentességet.

(ii) Amennyiben egy Magyarországon illetőséggel rendelkező személy olyan jövedelmet élvez, mely ezen Egyezmény 10., 11., 12. Cikke és a 13. Cikk 4. bekezdésének rendelkezései alapján Törökországban adózatható, Magyarország le fogja vonni ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Törökországban fizetett adónak.

Az ilyen levonás azonban nem haladhatja meg a Magyarországon, a levonás előtt megállapított jövedelemadónak azt a részét, amely a Törökországból származó adózatható jövedelemre esik.

23. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

2. A 10. Cikk 4. bekezdése rendelkezéseinek értelmében az egyik Szerződő Állam valamely vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint az ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, melyeknek tőkéjét egészében vagy részben, közvetlenül vagy közvetve egy vagy több, a másik Szerződő Államban illetőséggel rendelkező személy birtokolja vagy ellenőrzi, az előbb említett Államban nem vethető adóztatás vagy azzal kapcsolatos olyan követelmények alá, mint az ennek a másik Államnak hasonló vállalkozásai vannak vagy lehetnek alávetve.

4. Ezen rendelkezések nem értelmezhetők úgy, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy az a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek polgári státusz vagy családi kötelezettség alapján olyan adózással kapcsolatos egyéni engedményeket, mentesítéseket és levonásokat adjon, mint amelyet saját illetőséggel rendelkező személyeinek garantál.

24. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely ezen Egyezmény rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államok saját, az Egyezményben szereplő adókkal kapcsolatos ottani adózásra vonatkozó törvénykezésének végrehajtásához szükséges, amennyiben az ilyen adózás nem áll ellentétben az Egyezménnyel. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást titokban kell tartani ugyanúgy, mint ennek az Államnak a belső

jogszabályai alapján kapott információkat, és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével, érvényesítésével és az azokra vonatkozó peres eljárásokkal vagy jogorvoslatokra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok csak ilyen célra használhatják fel az információt. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt hozzáférhetővé tehetik.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól és államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan tájékoztatás nyújtására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhető be;

c) olyan tájékoztatás nyújtására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, üzleti eljárást vagy információt tárna fel, amelynek közlése ellent mondana a közrendnek (ordre public).

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek, vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy ha ügye a 23. Cikk 1. bekezdése alá tartozik, azon a Szerződő Államéhoz, amelynek állampolgára.

2. Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja, és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy arra fog törekedni, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával úgy rendezze, hogy az Egyezménynek nem megfelelő adóztatás elkerülhető legyen.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy azokat a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Ha a megállapodás elérésére tanácsosnak tűnik a vélemények szóbeli kicserélése, az ilyen eszmecsere egy olyan bizottságon keresztül valósulhat meg, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből tevődik össze.

26. Cikk

Diplomáciai képviselők és konzuli tisztségviselők

Ezen Egyezmény nem érinti a diplomáciai képviselet, a konzuli hivatal vagy valamelyik nemzetközi szervezet tagjainak kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján őket megilletik.

27. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Államok értesítik egymást arról, hogy az ezen Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges eljárások megtörténtek. Ezen Egyezmény a későbbi értesítés időpontjában lép hatályba.
2. Rendelkezései kihatnak ezen Egyezmény aláírása évének január első napján vagy az azt követően kezdődő minden adóév adóira.

28. Cikk

Felmondás

Ezen Egyezmény addig marad hatályban, míg azt az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Bármelyik Szerződő Állam felbonthatja az Egyezményt a másik értesítése révén, diplomáciai úton, azt a dátumot követő ötéves időszakot követően, a naptári év vége előtt legalább hat hónappal, amikor az Egyezmény hatályba lépett.

Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti a felmondást követő év január első napján vagy azután kezdődő adóévek adóit illetően.

Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak aláírták ezen Egyezményt.

Készült Budapesten, 1993. március 10-én, két példányban, angol nyelven.

JEGYZŐKÖNYV

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között a mai napon a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló Egyezmény aláírásakor az

aláírók megállapodtak a következő rendelkezésekben, melyek az Egyezmény szerves részét képezik:

1. Az 5. Cikkre vonatkozólag megállapítást nyert, hogy az „üzleti hely” kifejezés magában foglalja a termelési helyet.

2. A 6. Cikk 2. bekezdésére vonatkozólag megállapítást nyert, hogy a „minden fajtájú halászati hely” nem foglalja magában a nyílt tengeri halászati helyeket.

3. A 10. Cikk 4. bekezdésére vonatkozólag megállapítást nyert, hogy a törökországi belső törvényhozás szerint meghatározott kifizetésnél levonandó adókulcs addig alkalmazható, amíg a kulcs alacsonyabb, mint az a 10. Cikk 2. bekezdésének *a)* pontjában említett, és az ilyen jövedelem nem lesz adóköteles ismét, amikor az külföldre kerül.

4. A 11. Cikk 3. bekezdésének *b)* pontjára vonatkozólag megállapítást nyert, hogy a Törökországban keletkező kamat, melyet valamely, a Turkish Eximbankkal megegyező tevékenységet folytató magyar banknak fizetnek, a török adó alól mentességet élvez azzal a feltétellel, hogy a magyar illetékes hatóság annak jogcíméről értesíti a török illetékes hatóságot.

5. A 16. Cikk tekintetében a „hasonló szervezet” kifejezés magában foglalja például egy vállalat felügyeleti testületét.

Ennek hiteléül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak aláírták ezen Egyezményt.

Készült Budapesten, 1993. március 10-én, két példányban, angol nyelven.